

Moja povest o dobrih ljudeh

Dobri ljudje nas obkrožajo vsak dan. Nekateri so se iz dobrih spremenili v slabe. Najti dobre ljudi v svetu laži in prevar je nekaj izjemnega. Dobri ljudje so tisti, ki nam pomagajo, ne glede na to ali to osebo poznajo ali ne, ne glede na to ali so veliki, majhni, suhi, močnejši, temnopolti, svetlopolti ... Od dobrih ljudi se lahko veliko naučimo. Dobri ljudje so tisti, ki pomagajo drugim obrisati solze, ki nas nasmejijo in ki so pošteni. Najti nekoga iskrenega je težko, saj v svetu laži lahko resnica boli. Dobri ljudje te povabijo ven, četudi sta se stepla do krvi. Težko je biti dober, saj nočeš nikogar prizadeti, a ne veš ali raje lagati kot povedati resnico. Nekateri sodijo ljudi po izgledu. Nekateri po tem, kar imajo oblečeno, obuto, kaj imaš doma ... Ampak resnica je, da če boš pomagal ljudem ne glede na to, kakšni so, te nihče ne bo sodil po videzu, na kar bi morali biti opozorjeni vsak dan. In če vidiš nekoga v stiski, mu pomagaj, pa četudi ga ne poznaš.

Sonja Matysiak Avbelj, 7. A

Mentorica: Urška Klajn Marion

MOJA POVEST O DOBRIH LJUDEH

Nekoč ... bi lahko rekli ... je živela ljubezen. Da, živela je, še živi in živela bo, saj je ta svet prepreden z dobrimi, preprostimi, srčnimi ljudmi.

Ko se na primer sprehajam po ulici, sem kdaj deležna iskrenih nasmehov mimoidočih, večkrat opazim koga, ki kakšni gospe pomaga z vrečkami ali čez cesto. Ljudje se na poti ustavljajo, pogovarjajo, smejiijo. Ob rojstnih dneh in ostalih dogodkih se brez muke zberejo, pojejo. Drug drugemu so ves čas v oporo.

Zadnjič sem šla v hribe in tam zagledala veliko skupino ljudi, ki je iskala izgubljenega psa neke sprehajalke. Mami mi je čez nekaj dni povedala, da so ga s skupnimi močmi našli. Ko se spomnim njihovih prijaznih in zagretilih obrazov, mi zaigra srce.

Verjamem, da nekateri v vseh teh časih vojn, nasilja ter vseh vrst diskriminacije dvomijo, da je v ljudeh ostalo še kaj dobrega. A zame sta dobrota in ljubezen veliko več kot le besedi, samostalnika. Zame predstavljata neko energijo, ki jo ljudje nosimo v sebi ter si jo podajamo. Energijo, ki nas vsak dan znova navdihuje in motivira. Te energije se še zdaleč ne da izničiti, zato verjamem in zaupam v dobroto pri ljudeh, ki ji bom za vedno hvaležna.

Maja Žunič, 9.a

Mentorica: Urška Klajn Marion